

Vejledning til legalisering af dokumenter fra udlandet

Legalisering er en bekræftelse af, at underskriften på et dokument stammer fra en person, som arbejdede hos den myndighed, der har udstedt dokumentet, og at denne person havde ret til at udstede det pågældende dokument.

Formålet med legalisering er at dokumentere både ægtheden af et dokument og underskriverens kompetence til at udstede dokumentet. Der er ikke tale om en bekræftelse af et dokumentets indhold.

Et dokument er kun legaliseret, når det indeholder en ubrudt kæde af underskrifter, der *typisk* ser således ud:

1. Det originale dokument med underskrift eller en original genpart eller udskrift, der er bekræftet af den myndighed, der har udstedt det originale dokument.
2. Den myndighed, der er overordnet for den udstedende myndighed, bekræfter underskriften på dokumentet. Det er typisk det ministerium, hvorunder den udstedende myndighed hører.
3. Den overordnede myndigheds underskrift bekræftes af det pågældende lands udenrigsministerium.
4. Udenrigsministeriets underskrift skal bekræftes af den stedlige danske repræsentation; oplysninger om danske repræsentationer findes på www.um.dk.

Disse bekræftelser skal anføres direkte på det originale dokument eller på en original genpart eller udskrift af dokumentet.

Legalisering omfatter bekræftelse af følgende underskrifter:

- a. Underskriften på den, der har udstedt det originale dokument, hvis det originale dokument fremlægges, eller genparten eller udskriften af dokumentet, hvis det originale dokument ikke fremlægges.
- b. Underskriften på en eventuel retskraftpåtegning. Retskraftpåtegningen skal som udgangspunkt være anført direkte på det originale dokument eller på den originale genpart eller udskrift.

I nogle situationer indeholder det originale dokument en påtegning eller en allonge, der har betydning for anerkendelsen af den afgørelse, som dokumentet indeholder. Det kan bl.a. være dokumentation for, at en afgørelse (en dom) ikke er blevet anket, f.eks. ved en retskraftpåtegning. Det gælder eksempelvis ved anerkendelse af udenlandske afgørelser om forældremyndighed eller skilsmisse. I disse situationer skal både afgørelsen og påtegningen være legaliseret.

De danske repræsentationer i udlandet kan vejlede nærmere om proceduren for legalisering i det pågældende land. Kontaktoplysninger på de danske repræsentationer i udlandet kan findes på Udenrigsministeriets hjemmeside www.um.dk.

Flere oplysninger kan findes i vejledning nr. 11344 af 30. december 2015 om dokumentation for ægtheden af familieretlige dokumenter fra udlandet samt på Familieretshusets hjemmeside www.familieretshuset.dk (under emnet "Anerkendelser").